POKROK ZÁPADU.

Týdenník politický poučný a zábavný,

PRO

ČECHOSLOVANY AMERICKÉ.

Vychází každou středu.

Redaktor a vydavatel: Jan Rosický.

Předplatné pro Spoj. St. [illegible] **$1.50 na rok.** — [illegible]

Zásilky peněz

[illegible]

"POKROK ZÁPADU"
Omaha, Neb.

THE "POKROK ZÁPADU,"
(PROGRESS OF THE WEST.)

Is the leading republican journal published in Bohemian language in the United States, with a general circulation in nearly all the States and Territories, but principally in the West.

J. ROSICKÝ, Editor & Publisher.

RATES OF ADVERTISING:

Local notices [illegible] cts. per line for 1st insertion.

[illegible]

Office: 138 Farnham Str.

Omaha, Neb., 19 června, 1878

Ještě jeden list.

List vynikajícího demokrata Alex. Stephense dříve místopresidenta jižní konfederace, z kterého jsme nedávno přinesli výtah, vzbudil na jihu rozličné úsudky a kritiky, i o listu samém i o Stephensovi. Na jednu takovou kritiku odpovídá Stephens časopisu Augusta *Chronicle and Constitutionalist*, kterýž soudil že stanovisko Stephense bylo nepravé, že demokraté dobře učinili, když nepřipustili rokování ani dodatky o návrhu Potterovu a že republikánům zůstávalo vždy právo, dělat pak zvláštní návrhy, aby předsevzato bylo vyšetřování též v jiných státech, než pouze v těch které v resoluci Pottera navrženy byly. Stephens praví v zmíněné odpovědi:

"Demokratická strana navrhla vyšetřování domělých podvodů v jistých státech a strana druhá nežádala nic jiného, než aby vyšetřování rozšířeno bylo na jisté jiné státy. Se strany republikánské nejevil se ani nejmenší odpor proti vyšetřování, pakli že by bylo úplné, zahrnující domělé jiné podvody než pouze ve Floridě a Louisianě. Až když p. Potter to odmítnul a nedovolil rozšířiti vyšetřování, nýbrž potlačil rozšíření to požadováním aby se přikročilo k hlasování o původním návrhu, pak republikáné "flibustrovali," (zdržovali jednání.)

Oni nepokoušeli se, jak jsem tehdy vyrozuměl a dosud vyrozumívám, zameziti "vyšetřování jež měl by přáti si každý poctivý člověk," nýbrž kladli pouze překážky přijmutí návrhu o zavedení jednostranného vyšetřování. Žádný poctivec, zdá se mi, neměl jim v tom odpírati. Vyhnutí se vyšetřování zevrubnému, o čemž mluvíte, stalo se ze strany Pottera neb vůdců jichž rozkazy on poslouchal.

Mýlíte se, soudíc že "oni republikáni věděli dobře, že naléháním na přijmutí návrhu nebyli zbaveni práva zavésti vyšetřování podvodů, které oni měli za to že se staly" v jiných státech. Oni věděli dobře, že dle pravidel sněmovny, pakli jejich dodatek nebyl připojen, záviseli úplně od většiny s tím, aby návrh jejich byl prosazen. Pravíte, "tak brzy jak Potterův návrh prošel, mohli podati návrh svůj, který by nepochybně byl prošel." Však ale faktum jest, že nevěděli nic takového, ani jest příčiny domnívati se, že by jejich (republikánů) návrh později podaný přijmut byl. Naopak, právě opak toho jest patrný. Proč odpírali tak houževnatě demokraté, jsouce ve většině, navrhnutí podobného usnešení, pakli že by bývali ochotni je přijmouti? Zdržování nebylo žádné, dokud nebylo zřejmo, že demokraté nehodlají, dovoliti vyšetřování v Oregonu a Mississippi. Domněnka že by byli přijmuli dodatek Hale co zvláštní návrh, jest směšná: neboť, dle všeobecného parlamentárního byčeje, býval by on postaven v žalo vyšetřování proti demokratům, kdežto kdyby demokraté byli přijmuli návrh jeho co dodatek, bylo by vyšetřování celé zůstalo v rukou Pottera a jeho demokratického výboru.

Pan Potter v dopise na který jsem onehdy odpovídal, praví že příčinou bylo mezi jiným, že návrh republikánů obsahoval věci, kteréž by byly porazily správu výboru, takou hodlal sestaviti.

Což může býti jasnějšího a tohoto, než že pan Potter obával se odhalení v Oregonu neb jinde, pro hanbu, neměl skrývati? Pakli že pan Potter, neb kuklux jehož nástrojem byl, požadovali rovné právo, (fair play) neb byli bývali nakloněni poskytnouti rovného práva straně druhé, proč nepřipustili její dodatek? Výmluva ta je nesmyslná! Dovolte mi říci, byť jste slova tato i neschvaloval, že nikdy jsem nepodporoval v tomto případě, ani kdykoliv v mém životě, stranu jejíž úoly a úmysly nepoň poněkud neměly rás pravdy, práva a spravedlnosti, — — —

Shoduji se úplně s vaší končící větou. "Nechť je konec vystrkování Hayese a dosazování Tildena."

V této věci žádám by jste setrvai. Pamatujte, že národní výkonný výbor strany demokratické zasedal v tomto městě ten týden a o celé té otázce bylo pojednáváno. Přijmuli usnešení nímž schvalují úplné vyšetřování, však určitě odepřeli vysloviti náhledy vaše i moje, a tři čtvrtin demokratů ve Spoj. St. dle mého náhledu, že by totiž vyšetřování to nemělo za účel sesaditi Hayese a dosaditi Tildena.

Uvažujíc toto jednání ústředního výboru spolu s prohlášeným úmyslem navrhovatelů tohoto hnutí, pouze slepec nemůže viděti, že hlavní účel těch kteří tvoří vyznání a směry pro demokratickou stranu jest, učiniti toto hlavní otázkou v nastávajících volbách.—

Odporoučíme tyto náhledy tak vynikajícího demokrata jakým jest Stephens k uvážení všem přemýšlejícím občanům.

Reformy je zapotřebí.

Ve zprávách o výslechu Andersona vyšetřovacím výborem, čteme ve *Slavii* následující: "Před tím senator Mathews, president Hayes a jiní nemohli se ho dost vynachválit, shánějíce pro něj nějaký vysoký úřad, kterýž by ho uspokojil." Podívejme se, blíže na pravdivost tohoto výroku na tak daleco, jak týče se presidenta. Nemáme lepšího důkazu o tom, než výtah z úředních spisů, předložený výboru vyšetřovacímu. O čem nás poučuje výkaz ten? Mezi 6. a 19. březnem 1877 obdržel president dopisy redaktora Steubenville (O.) *Heraldu*, poslanců v kongresu z Louisiany, Darrall, Nash a Leonard a od exguv. Kelloga, v kterýmž Anderson odporučen pro některý důležitější úřad a žádáno, aby udělen mu byl konsulát. Též sekretář státu obdržel od S. Mathewse podobný list. Dne 8. dubna 1877 odeslal Mathews vlastnoruční žádost Andersona o úřad a připsal k ní následující žádost: "Z příčin důležitých zvláště žádám, aby této žádosti bylo vyhověno." Však president Hayes neměl tak příliš na chvat se "sháněním úřadu" pro Andersona a dne 14. dubna odkázány na jeho vlastní nařízení veškeré tyto listiny sekretáři státu, tak jako děje se se všemi listinami toho druhu. Trvalo to celý měsíc a president dosud nechvátal se sháněním úřadu pro Andersona, ač tento měl, jak výše zmíněno, všestranné odporučení. Dne 17. května obdržel sekretář státu anonymní dopis, podepsaný od "Bulldozra", v kterémž žádá: "jeli nějaký uprázdněný konsulát na některém místě kde zemětřesení panuje, neb kde cholera, žlutá zimnice neb neštovice řádí, a neb nějaké komisařství k nejdivočejším ze všech kmenům indiánským, pošlete jej na takové místo hned, jelikož máme za to, že Anderson jest osobou mající právě karakteru dost, aby sloužil té straně, která nejlépe platí a z oné třídy vlastenců, která slouží vlasti nejlépe, když pro ni zemře." Toto bylo psaní anonymní a ač nebralo se naň mnoho ohledu, tak jako vždy a všude na psaní podobná, bylo přece co protest k ostatním listinám přiloženo. Jelikož se žádné strany nedocházel žádný protest vůrohodný (vyjma ono anonymní psaní) a odporučení Andersona byly uspokojivé, jmenován byl tento dne 24. kv. konsulem ve Funchale. Za dva dni po jeho jmenování dne (26. kv.) a dříve než mu komise jeho vydána byla, došel protest od J. A. Straight, v kterém tento ujišťoval presidenta, že Anderson je prašpatný chlap a že má důkazy toho v rukou. A co tu učinil president, který dle *Slavie* tak dělovně se staral Andersonovi o úřad! Ještě ten samý den odvolal jmenování Andersona pro úřad konsula ve Funchal *a od té doby na vše naléhání, na snažné žádosti Andersona na snahy Mathewse, na přímluvy a odporučení poslanců z Louisiany měl jedinou odpověď:* **ne!** Však proto přece *Slavie* tvrdí, že "shánčl pro nějakýsi vysoký úřad." Ó, té nestrannosti! Reformy je zapotřebí.

V Chicago opět Čech vrahem.

Chicagská Svornost ze dne 13. června přináší zprávu o zavraždění Kateřiny Wellinger od vlastního jejího muže. Vyjímáme ze zprávy té následující:

"Opět jest nám sděliti truchlou událost čtenářům svým — Čech vrahem! Dlouho honosili jsme se Čechové v Spojených Státech tím, že nám nemůže ukázati nikdo ni jediného vraha a hle brzo přihodilo se několik smutných podobných případů na venkově a během šesti neděl dva v Chicagu.

Truchlivý děj, jejž níže líčiti budeme, odehrál se v hostinci Jakuba Wellingra, č. 166 na 19. ulici o 7. hodině večerní. Vrahem jest hostinský Jakub Wellinger, jeho obětí nešťastná jeho manželka Kateřina.

Josef Ján, stravník Jakuba Wellingera vypravuje následovně: Byl jsem svědkem celého výstupu; před sedmou hodinou navečeřev se, odebral jsem se do hostinské místnosti; v téže chvíli přišel též p. Epstein, žádaje sklenici piva; poněvadž nebyl hostinský přítomen, zavolal jsem hostinskou paní Wellingrovou, kteráž přišla a posloužíc žádaným, vzala pět centů od p. Epsteina a odevzdala je Jak. Wellingrovi, kterýž právě byl přišel. Ten vezma od ní pěticent dal jej do šuplíku; pak se obrátil, šel ku své ženě a vezma jí okolo krku, pravil: "Já tě zastřelím, ty mně pořád zlobíš", Žena jeho, kteráž snad to nepovažovala za pravdu, dala se do smíchu a prosila jej, aby to ho nečinil. Wellinger na to řekl: "Já tě ale zastřelím" a nasadě jí bambitku na prsa, spustil; rána však nevyšla, an mu selhalo.

Wellinger na to pravil: "já tě dnes nechám, ale zítra tě musím zabiti; šel ku nálevně, otoče se vykřikl: "Já tě zastřelím!" a namíříc na prsa vystřelil. Nešťastná žena učinila ještě asi čtyry kroky a třikráte vzkříknouc "Ježíš Maria Josef" sklesla k zemi, v několika okamžicích ducha vypustíc. Wellinger vida co učinil běžel ku své oběti a klekna u ní, začal jí objímat a naříkati, že to učinil k ní z lásky a že chce zároveň s ní zemříti Na to vyprávěl Josef Ján, že překvapením a ze strachu vzdálil se z místnosti, taktéž učinil i Epstein. Syn Wellingrův pak pospíšil k otci a vyrvav mu bambitku pravil "táto, když vy jste zabil mámu, já zabiju Vás a chytil jej za krk; chtěl jej snad uškrtiti, čemu však již občané přikvapivší nedopustili."

Událost ta způsobila arci velké pobouření a brzy shromáždil se před domem dav lidu, který hrozil Wellingera oběsiti. Strážník tomu však předešel a odvedl jej na policejní stanici. Mladší Wellingrů syn sdělil Svornosti, že rodiče měli často spory a že den před tím brozil otec matce zastřelením.

Wellinger jest rozen z Písku a byl zaměstknáním tesař. Jeví velikou litost nad zločinem svým, jehož celý dosah teprvé nyní poznává a klade vinu synům svým, kteří byli příčinou různic.

Kde je VACLAV KULA; má býdleti někde mezi krajany v Dakota Territorie. Rád by o něm zvěděl dopěšitive jeho níže podepsaný bratranec. Nechť dá o sobě bez odkladu zprávu pod adresou

V. C. BINDA
Helena, Montana.

Důležitá zvěsť.

Od p. J. F. Vosátky řiditele českého oddělení Hamb. am. spol. v New Yorku došel nás právě níže položený dopis, kterýž obsahuje vítanou zprávu všem přistěhovalcům, kteří falešnými padesátkami obdařeni byli. Dovolíme si pouze podotknouti, že není nám známo, že by v čísle P. Z. od 29. května, neb v kterémkoliv jiném čísle, bylo státi, že by p. Dobrovolný byl o celou svou movitost přišel. Psali jsme jen, co nám p. Louo tehdy sdělil: Že skoro všichni Češi na lodi té byli sešámožení, jediné pan Dobrovolný že měl za několik tisíc jmění. Jestli měl jaké padesátky a neb že by vůbec jaké byl měl, a neb že byl tím ztrátu utrpěl, o tom nestálo ani slova.

NEW YORK, 13. června.

Ctěný příteli pane J. Rosický.

Právě jsme obdrželi telegrafickou správu z Hamburku od firmy Mayer & Co. v níž se dává na srozuměnou abychom všem vystěhovalcům, kteří padělané $50 obdrželi neb vyměnili, celý obnos v zákonitých bankovkách vyplatili.

Dva padělatelé těchto bankovek jsou dle telegrafické zprávy, která pokladníkovi Sp. St. zaslaná byla, v Německu zatknuti avšak jmena těch samých nám oznámena nebyla, jelikož se nyní pátrati bude, kde a jak rozsáhlé spojení tato banda má a kde svůj podvod provozovat započala.

Taktéž mám zprávu od pana Josefa Růžičky z Humboldt, Neb. a praví že rodina p. Dobrovolného ani jednu padesátku falešnou nemá a diví se kterak zpráva do P. Z. číslo 4. od 29. května přijíti mohla, že by byl pan Dobrovolný o celou mohovitost přišel. Přijměte srdečný pozdrav od Vašeho upřímného přítele.

J. F. Vosátka.

DOPISY.

SCHUYLER, dne 11. června.

Ctěný red. P. Záp.

Jak vám známo, odbýval náš spolek "Západní Jednota" včera slavnost svěcení nového praporu. Příroda byla nám tentokráte příznivá. Ráno vzešlo slunko v celé své oslňující kráse a ploulo po blankytné obloze, nezastřené ni jediným mráčkem. Hned brzy z rána zavlály vesele prápory na všech českých obchodních domech. Prvně zavlál prapor obrovský z obchodního domu pana Durase, jejž skoro všichni čeští obchodníci následovali.—To bylo arci pro naše jindy klidné městečko něco zvláštního, neobyčejného a jelikož arci širšímu obecenstvu americkému nebylo známo, jakou slavnost světíme, vrtalo to mnohým mozkem, co to má znamenati. To je nejvíce mýlilo, že vlály pouze prapory barev českých a nikde se neobjevoval prapor americký. A tu se stalo něco k neuvěření. Poslyšte! V některé moudré hlavě vzniklo podezření, že snad hodláme způsobit nějakou revoluci. I přišel ke mně jeden Němec, ptal se máme-li též prapory americké a vystříhal mne, aby jsme je též vyvěsily, že prý městský maršál řekl, že neučinímeli toho, nařídí mayor naše prapory sejmout. Že jsme si výstrahy té nevšímli nýbrž zbrklosti té pouze zasmáli, není třeba ani připomínat a naše prapory vlály až do druhého dne do rána.

Ke druhé hodině počali se účastníci scházeti k bytu p. Otradovského, kdež hudebníci několik kusů sehráli. Pak uspořádavše průvod, ubírali jsme se dle programu s americkým praporem v čele, napřed spolek, za ním pak dlouhá řada vážených hostů, kteří se z celého okolí četně ku slavnosti sjeli. Dostihnuvše hasičské síně, zastali jsme zde již kmotru práporu, paní Otradovskou a družičky, mající prapor v ochraně své. Když se všichni usadili, promluvil p. Otradovský přiměřenou řeč, kteráž s hlučnou pochvalou přijata byla. Na to nadšeně řečnila kmotra proporu, vyzývajíc mezi jiným dojemně k svornému pod praporem tím se shromažďování, a vystříhání se veškeré nesnášenlivosti; konečně odevzdala prapor předsedovi, který připoměl, aby jsme dle dávného zvyku upevnili svazek náš zatloukáním hřebů a sám příkladem předcházel, provázeje výkon svůj přiměřeným proslovem. Jemu následovali ostatní údové, každý pronášeje heslo, načež odevzdán byl opět předsedovi, který je v ruce praporečníka složil. Tento zavázal se slibem opatrovati prapor vždy bedlivě a nositi jej ku slávě spolku a oslavě jména českého. Celá tato část programu provedena za velkého nadšení a řeči i proslovy řečníků přerušovány častou pochvalou.

Potom, seřadivše se pod novým práporem, za nímž následovala kmotra i družičky, prošel průvod několika ulicemi, načež se opět vrátil do hasičské síně, kdež slavnost od V. M. zakončena deklamací "Tři doby v zemi české", která dosti příznivě přijata byla. Večer následoval ples, který byl jedním z nejzdařilejších ze všech, které se tu dávali. Účastenství bylo hojné a pořádek se zachoval vzorný až ku konci.

Při plesu došlo blahopřání z Wahoo následujícího obsahu:

Ctění bratři!

K slavnosti svěcení praporu vám přeje mnoho zdaru Wahoo Pioneer Č. S. P. S. čís. 25 a volá vám třikrát na zdar!

Jmenem řádu
J. Ledvina.
A. Janss.

Pak došel následující telegram z Omahy:

Omaha 10. června.

Západní Jednotě:

Nechť prapor váš vždy vlaje,
Ku cti českého kraje.
K němu stůj, každý co pravý Čech,
Bratrství, svornost, buď heslem všech.

Na zdar!

Řád Palacký.

Dejž to Bůh lásky, by se na nás vyplnilo v plném znění vaše přání, by jsme všichni Čechové se zbratřili, v nerozborný celek, kterýž by žádná moc pozemská rozervati nedovedla. Přijměte milí bratří ve Wahoo i Omaze od nás srdečný pozdrav a dík. Vaše přání jest nám důkazem, že brali jste v duchu účastenství s námi na slavnosti naší, že s námi cítíte. A toto vědomí bude nám posilou, bude nám pobídkou k svornému spoluúčinkování, ve blahodárné činnosti. Přejeme vám, by jste zdárně pokračovali ve vytknutém cíli, aby vždy silnější slabšího podporoval, co pravý bratr a volám vám vřelé Na zdar!

Též vzdávám díky jmenem spolku všem vlastencům a vlastenkám, kteří četným zúčastněním se neb jakýmkoliv způsobem, přispěli k zdárnému provedení této národní slavnosti, která nám dlouho v paměti zůstane. Též hudebníkům vzdáváme díky a doufáme, že byť i někdy sucho bylo, nevyschne pramen jejich zdařilé české hudby.

Co do celku, možno říci že slavnost vydařila se dobře, ač v některých věcech mohlo by býti ještě lépe. Učinili jsme však dle sil svých.

Volám na zdar! všem spolkům Československým, všem vlastencům pokroku milovným a konečně i našemu spolku Západní Jednota, by zapustil kořeny hluboko v srdce česká, a přestáti mohl veškeré bouře, které by se o vyvrácení jeho pokoušely.

S úctou V. M.

Spolek "Západní Jednota"

zvolil následující ouřadníky pro příštích šest měsíců:

Za předsedu,	V. Malý.
" místo předsedu,	F. Vaníček.
" tajemníka,	J. Schorný.
" účetníka	Jos. Papež.
" pokladníka,	F. Otradovský.
" knihovníka,	F. Svoboda.
" praporečníka,	Jos. Kubík.

Správní výbor: A. Severin, F. Ševčík, Jos. Bláha.

Jednatel H. Husa.

Všechny dopisy buďte adresovány Jan Schorný
Schuyler, Neb.

WEST POINT, Neb. 16. června.

Milý Pokroku Západu.

S potěšením chápu se péra. Ne snad abych měl sděliti nějaké překvapující novinky. Však přece chci oznámiti radostnou zvěsť, že náš spolek čtenářský, Čechův Západ, který po nějaký čas podobal se ke keři růžovému, nemajícímu vláhy, vzpružil se a vzchopil k novému, jarému, čilému životu. Oživnul snad keř tento národní sílou bujné přírody, krásy své kolkolem nás rozvinující, a vyrážil mnohoslibná poupata, aby svým lasem v růže dospěly. Zmíněný spolek odbýval dne 9. června schůzi v místnosti p. F. J. Wiesnera, kdež po přečtení protokolu a urovnání jiných záležitostí, dva noví údové byli do spolku přijati. Pak přikročeno k volbě úředníků pro příštích 6 měsíců a do úřadu jednohlasně zvolení jsou: F. Pospíšil, st. předseda; Em. Habenka, místo-předseda; Jos. Malý ml., tajemník; Jos. Malý st., knihovník; Ant. Vostřel, pokladník; Frant. Pospíšil ml., Adolf Pospíšil, a F. J. Wiesner, správní výbor. Dále usneseno, že jmenovaný spolek chce pevně držeti se svého čísla a svých zásad, totiž zvětšování knihovny, vzdělávání a pocvičování se v jazyku mateřském a odbývání slavností k upomínce na výtečníky národa našeho. Též usneseno, že jmenovaný spolek oslaví tento rok den upálení mistra Jana Husa. Tento připadá na sobotu dne 6. července, však slavnost se bude odbývati v neděli dne 7. července o druhé hodině odpolední v místnosti p. Pospíšila. Slavnost zakončí taneční zábavou. Zveme tedy uctivě všechny, aby se slavnosti této zúčastnili a jsou všichni snažně žádáni, aby se nejdéle do druhé hodiny odpolední na místo určené dostaviti ráčili. Občerstvujících nápojů nebude chybětí a o dobrý pořádek bude též co nejbedlivěji postaráno. Též bude se zároveň odbývati schůze, v které se noví údové přijímati budou.

K hojné návštěvě všecky naše krajany zve

Pořádající výbor.
Jos. Malý, taj.

Upomenutí.

Doufali jsme, že zvětšením a zlepšením listu zavděčíme se všem našem čtenářům a že zvláště ti, kteří nám více neb méně dluhují, rozpomenou se na povinost svou, vidouce snahu naší. Bohužel že přiznati musíme, že jsme se velice mýlili. Málo který z našich dlužníků povšimnul si upomenutí našeho. Musíme proto žádati opětně všechny, kteří s předplacením svým jsou pozadu, aby déle neváhali—a nám postavení naše svým otálením neztěžovali. Tu nepatrnou poměrně částku mohl by každý během roku zapraviti. Zvětšením listu rozmnoženy byly značně i každotýdní výlohy naše a proto *musíme* požadovati od odběratelů našich to co nám právem náleží. Doufáme že upomínka tato dojde náležitého povšimnutí od těch kterých se týče.

Literatura.

Klácelů "Životopis satana" byl v Čechách, jak se z listů českých dovídáme, zapovězen.

Vlčkova "Osvěta" dospěla k č. 6. (sešit červnový), jež v sobě zavírá tyto práce: Knížectví bulharské. Pod dr. Konst. Jireček. (Dok.)—Východní otázka—otázka slovanská. Píše dr. Jos. Perwolf. (Pokr.) — Ludvík Adolf Thiers. Seps. dr. Vil. Gabler. (Dok.)—Jos. Kaj. Tyl. K 70leté památce jeho narozenin, píše Eliška Krásnohorská. (Pokr.)—Dle přírody. Povídka Ferd. Schulze. —Čerstvé rovy na české půdě. Od Elišky Krásnohorské. — Bohumil Havlasa. Od Otak. Mokrého.

Listárna.

Všechny dopisy poslední dny došlé museli jsme odložiti pro nedostatek místa.

Díkůvzdání!

Srdečný dík vzdáváme všem přátelům a příznivcům, kteří se zúčastnili pohřbu milovaného našeho synáčka, kterýž po krátké, jen 6 hodin trvající nemoci, svůj život dokonal.

V tom tvém klidném tichém hrobě,
Odpočívej malé robě;
S bratříčky i bratranci,
Hovorami Tobě.
Máš tam též dědoníka věkem sešlého,
Ta ukrutná smrt nešetří žádného!

Truchlící rodiče:
JOSEF A MARIE BRAZDA.
West Point, dne 11. června 1878